

Datum van
inontvangstneming

:

13/12/2021

Zaak C-668/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

8 november 2021

Verwijzende rechter:

Augstākā tiesa (Senāts) (hoogste rechterlijke instantie, Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 november 2021

Verzoekster in eerste aanleg en eiseres in cassatie:

SIA [REDACTED]

Verweerder in cassatie:

Lauku atbalsta dienests (Dienst voor plattelandsondersteuning)

[omissis]

Administratīvo lietu departaments (afdeling bestuursrecht)

**Latvijas Republikas Senāts (hoogste rechterlijke instantie van de republiek
Letland)**

BESLISSING

Riga, 5 november 2021

De rechtbank [omissis] [samenstelling van de verwijzende rechterlijke instantie]

heeft in een schriftelijke procedure het cassatieberoep behandeld dat SIA [REDACTED] heeft ingesteld tegen het vonnis van de Administratīvā apgabaltiesa (bestuursrechter, Letland) van 12 april 2018, in het bestuursrechtelijk geding dat SIA [REDACTED] aanhangig had gemaakt en waarin zij verzocht om de Lauku atbalsta dienests (Dienst voor plattelandsondersteuning, Letland) te gelasten een voor haar gunstig administratief besluit vast te stellen voor de goedkeuring van het project “Investīcijas materiālajos aktīvos” (investeringen in materiële activa).

Toepasselijke bepalingen

Bepalingen van Unierecht

- 1 Verordening 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (hierna: „verordening inzake financieel toezicht”): artikel 60, artikel 63, lid 2, en artikel 64, lid 4, onder d).
- 2 Verordening (EU) 702/2014 van de Commissie van 25 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgebieden op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met de interne markt verenigbaar worden verklaard (hierna: „verordening inzake steunmaatregelen”): artikel 2, lid 14.

Lets recht

- 3 Ministru kabineta 2014. gada 30. septembra noteikumi Nr. 598 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību lauku un zivsaimniecību attīstībai 2014.-2020.gada plānošanas periodā” (Decreet 598 van de ministerraad van 30 september 2014 inzake de regels voor de toekenning van, het beheer van en het toezicht op de nationale steunmaatregelen en de steunmaatregelen van de Europese Unie bestemd voor de plattelandsontwikkeling en de visvangst tijdens de programmeringsperiode 2014-2020; hierna: „decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen”) (beschikbaar via <https://likumi.lv>):

„9. Er wordt geen steun verleend aan de aanvrager: [...]

9.3. wanneer de Dienst voor plattelandsondersteuning op het ogenblik dat het projectvoorstel dient te worden goedgekeurd, ten aanzien van de aanvrager één van de kenmerken van een vennootschap in moeilijkheden heeft geconstateerd die zijn vastgesteld in de bepalingen inzake het beheer van de financiering van het Europees Landbouwgarantiefonds, van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en van het Europees fonds voor maritieme zaken en visserij, en de bepalingen inzake het beheer van de financiering van de nationale steunmaatregelen en de steunmaatregelen van de Europese Unie bestemd voor de landbouw, de plattelandsontwikkeling en de visvangst tijdens de programmeringsperiode 2014-2020.”

„10. De Dienst voor plattelandsondersteuning sluit de aanvrager (natuurlijke persoon of privaatrechtelijk rechtspersoon) uit als potentieel begunstigde van de steunmaatregelen, overeenkomstig bijlage 9 van dit decreet, wanneer de volgende omstandigheden zich voordoen: [...]

10.2. bij een besluit van de bevoegde overheid of bij een rechterlijk vonnis waartegen geen beroep meer mogelijk is, is vastgesteld dat de steunaanvrager een inbreuk heeft gepleegd, die erin bestaat dat: [...]

■■■■■

10.2.3. hij in het kader van een inhoudings- of terugvorderingsprocedure van onregelmatige uitgaven die hij heeft gedaan in verband met door de Dienst voor plattelandsondersteuning beheerde investeringsmaatregelen, het bedrag van die onregelmatige uitgaven niet heeft terugbetaald, met die Dienst geen terugbetalingsregeling is overeengekomen, of die regeling niet is nagekomen;”

„17. Een projectvoorstel wordt geweigerd wanneer: [...]

17.3. de Dienst voor plattelandsontwikkeling tijdens de beoordeling, tenuitvoerlegging of follow-up ervan vaststelt dat de steunaanvrager opzettelijk omstandigheden heeft gecreëerd om meer financiering uit openbare middelen te verkrijgen dan het bedrag dat maximaal voor een aanvrager beschikbaar is, om zich een voordeel te verschaffen ten opzichte van andere kandidaten, of om de nakoming van een van de criteria voor het ontvangen van de steun te omzeilen. [...]”

„Bijlage 1, punten 12 en 17 (Verklaring van de aanvrager van de steunmaatregel):

Ondergetekende verklaart: [...]

(12) dat hij niet insolvent is verklaard noch om de opening van een insolventieprocedure heeft verzocht, dat hij niet aan een vereffeningsprocedure is onderworpen, en dat zijn economische activiteit niet is opgeschort of onderbroken [indien de steunaanvrager onder de Maksātnespējas likums (insolventiewet) valt]; [...]

(17) dat hij bij eerder gebruik van de financieringsmechanismen van de Europese Unie niet heeft nagelaten te voldoen aan de voorwaarden voor toekenning van steun die waren neergelegd in de bepalingen betreffende de uitvoering van het project, en er dus geen besluit is genomen waarbij hem het recht is ontnomen om voor die steun in aanmerking te komen.”

Voorgeschiedenis van het geding

Aan het geding ten grondslag liggende feiten

- 4 Op 21 december 2016 heeft verzoekster, SIA ■■■■■ bij de Dienst voor plattelandsondersteuning een projectvoorstel in om in aanmerking te kunnen komen voor de steun die wordt toegekend in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling en van maatregel 4, „Investerings in materiële activa” van het Letse plattelandsontwikkelingsprogramma voor de periode 2014-2020.

De Dienst voor plattelandsondersteuning verwierp het projectvoorstel van verzoekster op grond van punt 17.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen. Deze bepaling stelt dat het projectvoorstel wordt afgewezen

wanneer de aanvrager van de steunmaatregel opzettelijk omstandigheden heeft gecreëerd om de nakoming van een van de criteria voor het ontvangen van de steun te omzeilen.

Dat besluit steunde op het feit dat de eigenaar van de verzoekende vennootschap tevens eigenaar was van de vennootschap SIA ██████ die insolvent was verklaard. De verzoekende vennootschap heeft na haar oprichting en inschrijving in het handelsregister, de landbouwactiviteit van SIA ██████ vanaf 6 mei 2015 grotendeels voortgezet, waarbij zij met name dezelfde landbouwgronden bleef bewerken. In het besluit wordt vastgesteld dat de rechtshandelingen die de eigenaar van de verzoekende partij heeft verricht, met name de oprichting van een nieuwe vennootschap, verband hielden met de ingeleide insolventieprocedure. Aangezien SIA ██████ insolvent was verklaard, diende zij de eerder toegekende openbare middelen terug te betalen. Op 19 mei 2016 werd de procedure van terugvordering van de onregelmatige uitgaven gestart [*omissis*]. De Dienst voor plattelandsondersteuning was van mening dat het feit dat de eigenaar van de vennootschap die de steun had aangevraagd een nieuwe vennootschap had opgericht – SIA ██████ die de verzoekster is in deze zaak –, aantoonde dat er met opzet kunstmatige omstandigheden waren gecreëerd om financiële steun te kunnen krijgen.

Verzoekster was het niet eens met dat besluit en besloot de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank.

5 De Administratīvā apgabaltiesa heeft verzoeksters beroep verworpen.

Deze rechtbank was van oordeel dat de toekenning van financiering vereist dat niet alleen de financiële indicatoren van verzoekster, maar ook die van de met haar verbonden personen dienden te worden onderzocht. Volgens de rechtbank wordt dit bepaald in artikel 3 van de bijlage 1 van de verordening inzake steunmaatregelen, onder de rubriek „soorten van vennootschappen die in aanmerking worden genomen voor de berekening van het aantal personeelsleden en van de financiële middelen”. Volgens de Administratīvā apgabaltiesa is verzoekster een vennootschap die verbonden is met SIA ██████ aangezien de aandelen van beide vennootschappen toebehoren aan dezelfde persoon. De rechtbank oordeelt dat hoewel het zo is dat SIA ██████ reeds failliet was verklaard op het ogenblik dat de verzoekende partij het projectvoorstel indiende en haar eigenaar niet meer in naam van de vennootschap optrad als lid van de raad van bestuur, aangezien daartoe een curator was aangesteld, het veelbetekenend is dat verzoekster werd opgericht op het ogenblik dat SIA ██████ reeds aanzienlijke schulden had, hetgeen een belemmering zou hebben gevormd voor het verkrijgen van nieuwe financiering uit de middelen van de Europese Unie. SIA ██████ was in 2009 en 2013 verplichtingen aangegaan voor nog twee andereprojecten met het oog op de verkrijging van landbouwsteun. De Dienst voor plattelandsondersteuning was al een procedure gestart voor de terugvordering van die steun en had dus reeds de positie van schuldeiser ingenomen. In feite zette verzoekster de landbouwactiviteit van SIA ██████ voort, waarbij zij gedeeltelijk

voor dezelfde landbouwgronden steun aanvraag en ook machines gebruikte die eigendom waren van SIA ██████████

De Administratīvā apgabaltiesa was voorts van oordeel dat de verbonden vennootschappen in aanmerking moesten worden genomen, omdat bonafide handelaren anders verschillend zouden worden behandeld. Dit druist volgens de Administratīvā apgabaltiesa in tegen de doelstelling van de financiële steunregeling, namelijk de bevordering van de landbouwactiviteit, aangezien dit zou kunnen leiden tot een situatie waarin financiële steun wordt ontvangen zonder dat enige landbouwactiviteit wordt uitgeoefend en zonder dat de eraan verbonden verplichtingen volledig worden nagekomen.

- 6 Verzoekster heeft tegen dit vonnis beroep in cassatie ingesteld, ter ondersteuning waarvan zij de volgende middelen aanvoert.

[6.1] De Administratīvā apgabaltiesa heeft ten onrechte punt 17.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen toegepast.

Volgens verzoekster houdt de insolventieprocedure waarin SIA ██████████ is verwickeld geen verband met de landbouwactiviteiten van de vennootschap, maar met een civielrechtelijk geschil over de betaling van wegwerkzaamheden. Verzoekster stelt dat zij is opgericht om de landbouwactiviteit te scheiden van andere economische activiteiten, en verwerpt dan ook de bewering dat zij kunstmatig is opgericht om financiering te verkrijgen of om een voordeel te verkrijgen ten opzichte van andere kandidaten.

[6.2] Volgens verzoekster wordt de definitie van verbonden vennootschappen enkel gebruikt om micro-, kleine en middelgrote vennootschappen van elkaar te kunnen onderscheiden, en om de criteria voor de toekenning van openbare steunmaatregelen aan dergelijke vennootschappen te differentiëren. Daarom is verzoekster van mening dat artikel 3 van bijlage 1 van de verordening inzake steunmaatregelen niet toepasselijk is in dit geval.

Rechtsgronden

Motivering van het verzoek om uitlegging van het Unierecht

- 7 Deze bestuursrechtelijke zaak heeft als doel te bepalen of de Dienst voor plattelandsondersteuning het projectvoorstel van verzoekster terecht heeft afgewezen. De afwijzing was hoofdzakelijk gebaseerd op het feit dat een andere kapitaalvennootschap (SIA ██████████) eveneens eigendom van de eigenaar van verzoekster, inbreuken had begaan en in een insolventieprocedure was verwickeld.
- 8 De beslissing van de Dienst voor plattelandsondersteuning berust op punt 17.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen, dat bepaalt dat het projectvoorstel zal worden geweigerd wanneer na evaluatie door de Dienst voor plattelandsondersteuning blijkt dat *de aanvrager van de steunmaatregel opzettelijk*

omstandigheden heeft gecreëerd om de nakoming van een van de criteria voor het ontvangen van de steun te omzeilen.

Punt 17.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen neemt de bepalingen over van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht (met het opschrift „omzeilingsclausule”), waarin wordt bepaald dat natuurlijke personen of rechtspersonen geen voordeel kunnen genieten, wanneer is aangetoond dat zij kunstmatig de voorwaarden hebben gecreëerd om voor dergelijke voordelen in aanmerking te komen, en dus een voordeel zouden genieten dat niet in overeenstemming is met de doelstellingen van de wetgeving. In deze bestuursrechtelijke zaak dient dan ook de toepassing van de „omzeilingsclausule” te worden onderzocht.

- 9 Om de grondslag voor de toepassing van de „omzeilingsclausule” te kunnen bepalen, is het nodig om te weten welke bepaling inzake steunmaatregelen is omzeild en van welk gedrag (of welke gedragingen) sprake moet zijn om objectief te kunnen vaststellen dat daarmee getracht werd de criteria voor het ontvangen van de steun te omzeilen.

In het bestreden besluit en in de opmerkingen die de Dienst voor plattelandsondersteuning heeft ingediend bij de [Administratīvā apgabaltiesa] wordt vastgesteld dat de inhoud van punt 10.2.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen en punt 17 van bijlage 1 bij dat decreet moeten worden geacht te zijn omzeild. Punt 10.2.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen bepaalt dat een persoon als aanvrager van een steunmaatregel kan worden uitgesloten indien hij de onregelmatige uitgaven niet heeft terugbetaald die verschuldigd zijn in het kader van de investeringsmaatregelen die de Dienst voor plattelandsondersteuning beheert. Punt 17 van bijlage 1 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen bepaalt op zijn beurt dat de persoon dient mee te delen of er jegens hem een besluit is genomen waardoor toekenning van de steunmaatregel aan hem is uitgesloten.

Uit de opmerkingen die de Dienst voor plattelandsondersteuning bij de [Administratīvā apgabaltiesa] heeft ingediend, blijkt dat er geen besluit was genomen waardoor verzoekster, de eigenaar van de vennootschap of SIA ██████ is uitgesloten van toekenning van een steunmaatregel. De Dienst is van oordeel dat het bestaan van dergelijke besluit niet vereist is om de „omzeilingsclausule” te kunnen toepassen.

- 10 De uitsluiting van een aanvrager van een steunmaatregel als mogelijk begunstigde daarvan, zoals bedoeld in punt 10.2.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen, wordt geregeld door artikel 64, lid 4, onder d), van de verordening inzake financieel toezicht. Deze bepaling maakt het de overheden van de lidstaten mogelijk om een administratieve sanctie te treffen die personen tijdelijk uitsluit van het recht om voor een steunmaatregel in aanmerking te komen.

■■■■■

Artikel 63, lid 2, van de verordening inzake financieel toezicht bepaalt dat de administratieve sanctieregeling dient te worden geïntegreerd in de *sectorale landbouwwetgeving*. De republiek Letland bracht de regeling voor het bepalen en opleggen van sancties onder in het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen. Overeenkomstig punt 10.2.3 van het decreet kan een administratieve sanctie die volgt op het niet terugbetalen van onregelmatige uitgaven door de aanvrager van de steunmaatregel, enkel worden opgelegd aan de aanvrager van de steunmaatregel, en dus niet aan de eigenaar van de vennootschap-aanvrager. Het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen voorziet dan ook niet in het opleggen van een sanctie aan de eigenaar van de vennootschap die de steunmaatregel heeft gekregen, maar beperkt zich tot de mogelijkheid om een dergelijke sanctie op te leggen aan SIA ■■■■■ (de pleger van de inbreuk).

- 11 De Senāts is van oordeel dat de bepalingen van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht en de toepassing van een administratieve sanctie, twee afzonderlijke juridische instrumenten vormen.

De bepaling die in casu wordt geacht te zijn omzeild, is punt 10.2.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen. Daarin wordt bepaald dat de bevoegde overheid een beslissing kan nemen waarin een administratieve sanctie wordt opgelegd aan een specifieke groep personen voor een bepaald type van inbreuk.

Voor een correcte toepassing van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht dient duidelijkheid te worden verkregen omtrent de vraag of er moet worden onderzocht of de eigenaar van verzoekster de toepassing van een administratieve sanctie op hemzelf of op een andere vennootschap, waarvan hij vroeger eigenaar is geweest, heeft omzeild, dan wel of het volstaat om vast te stellen dat er geen besluit is genomen waardoor verzoekster of haar eigenaar is uitgesloten van het recht om voor een steunmaatregel in aanmerking te komen.

De Dienst voor plattelandsondersteuning heeft geen omstandigheden aangevoerd waaruit zou blijken dat de eigenaar van verzoekster handelingen zou hebben verricht die ertoe strekten aan de oplegging of uitvoering van een administratieve sanctie te ontkomen. Bovendien voorziet de regel niet in de mogelijkheid voor de Dienst voor plattelandsondersteuning om een sanctie op te leggen aan verzoekster of haar eigenaar. De Senāts wenst duidelijkheid te verkrijgen omtrent de vraag of de toepassing van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht in omstandigheden zoals in deze zaak kan leiden tot de vaststelling dat de verzoekende partij de bepalingen van punt 10.2.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen en in punt 17 van bijlage 1 [artikel 64, lid 4, onder d), van de verordening inzake financieel toezicht] heeft omzeild, hoewel aan de eigenaar van verzoekster geen administratieve sanctie is opgelegd waardoor hij van de toekenning van een steunmaatregel zou moeten worden uitgesloten.

- 12 De Dienst voor plattelandsondersteuning vindt overeenkomstig punt 17.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen dat er aanleiding is om het project van verzoekster af te wijzen, aangezien SIA ██████ insolvent is verklaard. Die situatie wordt bedoeld in punt 9.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen (evenals in bijlage 1, punt 12, van dit decreet). De Dienst stelt dat indien er geen nieuwe vennootschap (verzoekster) zou zijn opgericht, de eigenaar van verzoekster met haar vroegere vennootschap niet zou hebben kunnen deelnemen aan de oproeping voor het indienen van projecten, omdat die vennootschap in financiële moeilijkheden verkeerde.

Punt 9.3 van het decreet inzake de toekenning van steunmaatregelen verwijst naar artikel 2, lid 14, van de verordening inzake steunmaatregelen. In die bepaling wordt een vennootschap in moeilijkheden gedefinieerd als een vennootschap ten aanzien waarvan zich ten minste één van de omstandigheden voordoet die in de bepaling worden genoemd. In deze zaak staat het vast dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat verzoekster een vennootschap in moeilijkheden is.

Toch vraagt de Senāts zich af of het oprichten van een nieuwe vennootschap een inbreuk betekent op de omzeilingsclausule van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht, enkel omdat de eigenaar van de huidige vennootschap wegens de insolventie van de vorige vennootschap deze niet zou hebben mogen gebruiken om voor nieuwe steunmaatregelen in aanmerking te komen.

Om de onderhavige zaak op te lossen, wenst de Senāts een antwoord op de vraag of artikel 2, lid 14, van de verordening inzake steunmaatregelen enkel van toepassing is op de aanvrager (van de steunmaatregel) of dat de toepassing ervan in bepaalde gevallen, op grond van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht, kan worden uitgebreid in die zin dat ook dient te worden onderzocht of de eigenaar van een aanvragende vennootschap in het bezit is of was van een vennootschap die zich in financiële moeilijkheden bevindt.

De Senāts vindt het noodzakelijk om na te gaan of de toepassing van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht zo ver kan gaan dat ook dient te worden onderzocht of andere vennootschappen van de eigenaar van de vennootschap die de steunmaatregel aanvraagt voldoen aan het bepaalde in artikel 2, lid 14, van de verordening inzake steunmaatregelen, en of, ingeval die vennootschappen niet aan de voorwaarden voldoen, dit dan dient te leiden tot afwijzing van hun projectvoorstel?

- 13 In de opmerkingen die de Dienst voor plattelandsondersteuning heeft ingediend bij de [Administratīvā apgabaltiesa] heeft de Dienst voorts aangevoerd dat artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht van toepassing kan zijn, ook al is niet aangetoond dat een criterium voor het ontvangen van de aan de orde zijnde steun is omzeild, indien de inbreuk in het kader van een andere steunmaatregel is begaan. In zijn vonnis heeft de Administratīvā apgabaltiesa voorts opgemerkt dat een eigenaar van een vennootschap via die vennootschap op frauduleuze wijze middelen van de Europese Unie kan aanwenden, en vervolgens

een nieuwe vennootschap kan oprichten om op die manier de verplichting om schulden te betalen te ontlopen. Zo zou de eigenaar van de vennootschap kunnen ontsnappen aan de financiële gevolgen vermijden die voortvloeien uit de verplichting om de ontvangen bedragen terug te betalen.

De Senāts erkent dat de mogelijkheid bestaat voor de eigenaar van de vennootschap om aldus op frauduleuze wijze middelen van de Europese Unie te gebruiken. Toch is de uitsluiting uit de groep van potentiële aanvragers van steunmaatregelen slechts gerechtvaardigd indien genoegzaam wordt bewezen dat de eigenaar van de aanvragende vennootschap in het kader van een andere steunmaatregel, fraude heeft gepleegd.

In deze zaak heeft de bevoegde overheid zich ertoe beperkt vast te stellen dat een andere vennootschap – thans insolvent – die eigendom was van de eigenaar van verzoekster ten onrechte betaalde financiële steun niet heeft terugbetaald. De omstandigheden die tot de insolventie en tot het niet terugbetalen van de steun hebben geleid, werden niet onderzocht. De Letse wet maakt een onderscheid tussen de aansprakelijkheid van een kapitaalvennootschap en die van de eigenaar van die vennootschap. Bij gebrek aan specifieke bepalingen kunnen de eigenaar van een vennootschap en de vennootschap zelf niet worden beschouwd als een en dezelfde persoon. De overdracht van aansprakelijkheid van de ene naar de andere dient dan ook voldoende helder en voorzienbaar te zijn.

De Senāts wenst te vernemen of voor de toepassing van artikel 60 van de verordening inzake financieel toezicht moet worden vastgesteld dat een uitdrukkelijk in de betrokken steunmaatregel gestelde voorwaarde is omzeild, dan wel of een projectvoorstel ook kan worden afgewezen wanneer een andere vennootschap die eigendom is van de eigenaar van aanvragende vennootschap een onregelmatigheid heeft begaan waarvan de financiële gevolgen niet naar behoren zijn opgeheven.

- 14 De Senāts vindt in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie geen antwoord op de vragen over de uitlegging van de in deze zaak toepasselijke bepalingen van Unierecht die worden opgeworpen in de punten 11 tot en met 13 van deze beslissing, en vindt het noodzakelijk om verschillende prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Dispositief

Overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, [omissis] [verwijzing naar nationale procedureregels]

beslist de Senāts

het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Is het gerechtvaardigd om artikel 60 van verordening 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid toe te passen, wanneer een andere vennootschap die eigendom is van de eigenaar van de vennootschap die de steunmaatregel aanvraagt, een onregelmatigheid heeft begaan waarvan de financiële gevolgen niet zijn opgeheven, en de aanvragende vennootschap in feite de landbouwactiviteit van die andere vennootschap heeft overgenomen?

2. Kan artikel 60 van verordening 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aldus worden toegepast dat op grond hiervan kan worden vastgesteld dat een persoon de administratieve sanctie voorzien in artikel 64, lid 4, onder d), van de Verordening heeft omzeild, ondanks het feit dat ten aanzien van de aanvragende vennootschap of haar eigenaar geen besluit is genomen waarbij hem een administratieve sanctie is opgelegd waardoor hij is uitgesloten van toekenning van een steunmaatregel?

3. Kan artikel 60 van Verordening 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 aldus worden toegepast dat de met het onderzoek van het projectvoorstel belaste autoriteit moet nagaan of ook andere vennootschappen die voorheen eigendom waren van de vennootschap die de steunmaatregel aanvraagt, voldoen aan de bepalingen van artikel 2, lid 14, van verordening (EU) 702/2014 van de Commissie van 25 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgebieden op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met de interne markt verenigbaar worden verklaard, en dat, indien niet aan de voorwaarden is voldaan, het projectvoorstel afgewezen zonder een aanvullende individuele beoordeling van de feitelijke omstandigheden?

De procedure wordt geschorst totdat het Hof uitspraak heeft gedaan over de prejudiciële vragen.

Tegen deze beslissing is geen beroep mogelijk.

[omissis]

[handtekeningen]